

Pe vremuri, una dintre sursele de legitimitate in lumea literara erau injuraturile lui Eugen Barbu si ale acolitilor. Nu era neaparat cea mai relevanta metoda, dar conta la palmares. De altfel, in general, ca strategie de evaluare a unui personaj, nu cred ca e nici pe departe cel mai slab criteriu. "Spune-mi ce prieteni (sau dusmani) ai ca sa-ti spun cine esti", denota suficienta intelepciune traditionala. Din punctul acesta de vedere, viitorul presedinte al Romaniei, Klaus Iohannis, a strans, inainte de ziua alegerilor, un numar impresionant de aprecieri negative din partea societatii civile, a media, a elitelor intelectuale, cu mici exceptii, și a marilor oameni de afaceri. Un consens nu atat de straniu, dar claudit pe cateva mituri...

In pofida unor teorii destul de raspandite, precum cea avansata ieri de profesorul de filozofie politica [Adrian Paul Iliescu](#), nu cred sa fi existat o sustinere remarcabila a candidatului Klaus Iohannis din partea partenerilor anglo-saxoni. De pilda, primarul sas a fost singurul dintre prezidentiabili care a avut curajul, intr-o prima faza, de a pleda in campanie pentru ["reluarea relatiilor cu Rusia"](#)

. Ulterior, Iohannis a renuntat la nuante si a adoptat linia oficiala, dar ramane semnificativa prima pozitionare. Intr-un interviu pentru "Adevarul", el afirma ca "relatia noastra cu Moscova e neglijata, de aceea e proasta. O relatie cultivata e net superioara uneia care se bazeaza pe afirmatii facute cu avioane, bombardiere", o trimitere negativa evidenta la stilul ultra belicos al predecesorului sau. In acelasi timp, ong-urile finantate de guvernul SUA (Freedom House, de exemplu) au evitat sustinerea candidatului Iohannis si s-au orientat primordial catre Monica Macovei; ulterior, in turul doi, s-au pronuntat in favoarea candidatului ACL, dar asta doar ca ultim resort. Mai mult, cateva voci importante pentru pozitia SUA in Romania l-au atacat violent pe viitorul presedinte. Dragos Paul Aligica scria, nu foarte demult: "Personal, la fel ca majoritatea cititorilor, gasesc afini oameni precum Predoiu, MRU sau Diaconescu, cu toate scaderile lor. Dar daca Germania sau SUA vin si spun ca trebuie sa dam sustinere celenteratei, retardatului, oportunistului fara coloana vertebrala politica si morala numit Iohannis, pe ala il votam. Si ii vom descoperi cu entuziasm calitati nebanuite". De asemenea, profesorul [Vladimir Tismaneanu](#)

ii atribuia lui Iohannis "o ereditate politica precisa, incontestabil marcata de afinitatile sale useliste inca nedezmintite", spre deosebire de oameni frecventabili precum Catalin Predoiu sau Monica Macovei.

In acelasi timp, apropierea de o ideologie atlantica hardcore pare a fi infirmata si de unul dintre punctele relevante ale platformei prezentate de Iohannis, care tinteste o crestere a natalitatii. Pentru oricine este cat de cat familiar cu [programul elitelor anglo-saxone](#) este limpede ca [reducerea populatiei](#) reprezinta un obiectiv aproape nenegociabil in relatiile cu tarile mai putin dezvoltate si o politica nationala in tarile de bastina. "Viitorul Presedinte al Romaniei trebuie sa abordeze o provocare pe termen lung, despre care nu s-a vorbit in mod serios si responsabil la nivelul clasei politice: reducerea dramatica a populatiei tarii noastre si perspectiva accentuarii acestui trend in urmatorii ani", declara Iohannis, in [discursul de lansare](#) a candidaturii.

Un alt mit, de aceasta data diseminat in media conservator-ortodoxa, avertiza asupra pericolului unei revolutii in Romania, ca urmare a rezultatului alegerilor. Totusi, a fost relevanta absenta activistilor revolutionari (George Soros&co) din corul laudatorilor lui Iohannis. ONG-urile au mers tot pe mana Monicai Macovei, (exceptie notabila a facut [Alina Mungiu Pippidi](#) , dar, cel mai probabil, din capricii strict personale), iar exaltatii "unitisalvam" au aparut in peisaj doar la spartul targului, cand au incercat sa isi transmita mesajele. Pana atunici, s-a mers pe ideea, de acum clasica, "ACL/USL aceeasi mizerie", deci e nevoie de absenta de la vot, iar apoi de o revolutie ca sa vina, ghici cine, la conducere.

Un contraargument suplimentar pentru ideea unui presedinte motiv de revolutii imi pare a fi si croiala personajului, suficient de inzestrat sa dezamorseze cu maniere decente provocarile inevitabile. Sa ne gandim doar la reactiile sale de dupa momentul alegerii si sa le comparam cu ale unor presedinti care, desi neinstalati, anuntau condamnari sau ciururi. Din aceasta perspectiva, cred ca suntem cat de cat la adpost de momente de anarhie si haos, dar, dupa cum s-a vazut recent in Hong Kong, Cehia sau Ungaria niciodata nu trebuie subestimat capitalul "demonilor".

Nu e de neglijat, in aceasta privinta, entuziasmul sau moale pentru lupta anticoruptie, ceea ce i-a atras, de altfel, criticile iacobinilor raspanditi prin societatea civila. Cateva clisee rostite ici si colo despre statul de drept nu dau nici pe departe senzatia de teroare revolutionara din privirea si ideile candidatei [Monica Macovei](#) , cea care propunea desfiintarea partidelor cu 20 de corupti si confiscarea intregii averi pentru "cei care vor fi prinsi si condamnati pentru o suma mica, cum ar fi 1000 de euro proveniti din trafic de droguri sau mita".

Iohannis, o evaluare personala

Scris de Ninel Ganea

Marti, 18 Noiembrie 2014 11:38

Nu in cele din urma, absenta unei sustineri din partea elitelor intelectuale pentru Iohannis in primul tur (cu exceptia notabila a lui Andrei Plesu) si [interactiunea contondenta](#) dinainte de turul doi imi par a fi un punct solid al noului presedinte.

De asemenea, existenta unei relatii reci intre media centrala si Iohannis indica, din nou, o directie mai consistenta, cunoscut fiind, altfel, elanul revolutionar-justitiar al presei serioase si apelul constant la serviciile secrete pentru salvarea tarii.

Puse cap la cap, toate privirile incrunstate impotriva noului presedinte nu imi dau mari motive de exaltare, dar ma lasa sa dorm noaptea relativ linistit. Sa nu fii pe lista de prieteni a ong-urilor, a elitelor GDS, a jurnalistilor favorabili unui rol mai mare al serviciilor secrete, a Monicai Macovei, nu e cel mai rau lucru care se poate intampla si e o baza pe care se poate construi si mentine o anumita liniste. In momentul acesta, in care [tinerii din strada](#) ("frumosi" si "curati") clameaza mai mult socialism, iar [elitele](#) iacobine vor, pentru inceput, epurarea partidelor, e putin probabil ca societatea romaneasca poate spera intemeiat la ceva mai bun. Pur si simplu nu exista resurse credibile pentru o schimbare de anvergura in bine.